

Agghegyalja Mozaik

VIII. évfolyam, XLIII. szám

2018. szeptember-október

Sopronkövesdről Sopronkövesdnek

Szeretettel köszöntöm az Olvasót az Agghegyalja Mozaik 43. száma elején! Nagy örömmre szolgál, hogy az újságban egyre többféle témájú cikk jelenhet meg. De nem csak újságunk „sokoldalú”, hanem egész falunk is: a tősgyökeres kövesdieken kívül egyre többen vannak az újonnan betelepült lakosok, akik mindnyájan hoznak valamit magukkal, amivel színesíthetik községünket. Az idősebb korosztály mellett egyre több a fiatal, illetve a kisgyermek, mutatja ezt például az óvodások nagy létszáma.

Sokoldalúságunkhoz tartozik a megrendezésre kerülő programok sokasága is. Jó példa erre az augusztus 20-i ünnephez kapcsolódó rendezvények. Az I. Kövesdi Gasztronap ifjabbaknak és idősebbeknek egyaránt kínált programokat, amik közül az egyik legérdekesebb a Sütiviadal volt. A nyertes süteményéről újságunkban is olvashatnak. Az ünnep délutánján egy nagyon színvonalas irodalmi, zenés műsort láthattak a nézők. Este pedig az arra vágyók kipróbálhatták, milyen éjszaka a mi csodás Agg-hegyünkön futni. Mindenki megtalálhatta a neki leginkább megfelelő programot e pár napon.

Falunk talán legsokoldalúbb, legváltozatosabb napjai pedig idén is a Kulturális Örökség Napjai lesznek. Remélem felkelti érdeklődésüket az újságban található programajánló, és minél többen vesznek részt a rendezvényeken. Így Önök is felfedezhetik, hogy nem csak zöldszívű, hanem sokszínű falu is Sopronkövesd!

Raffainé Biró Veronika

Kedves Olvasók!

Míg előző számunk polgármesteri cikkét jövőbeli testvértelepülésünkkel – Alsóbodokkal - kezdtem, addig most Tóthfaluról, a már 2016-tól hivatalosan is testvérünké fogadott településről írok elsőként. Cikkem írásakor- augusztus elején- értünk haza a vajdasági Tóthfalu Nemzetközi rózsá- és virágfesztiváljáról. Úgy éreztük, hogy vendéglátóink már megszokott vendégszeretete azzal is kiegészült, hogy értik - és mi is értjük egymás rezdüléseit, kimondott/ki nem mondott félmondatait. Nem véletlenül énekelte húsz fős küldöttségünk a helyiekkel összeülekezve a bál végén, hogy „Egy vérből valók vagyunk”. Erre erősített rá Molnár Zoltán szívet facsaró, versekből összeállított melankólikus utazása is, mely annyira megrázott és felrázott mindenkit, hogy úgy éreztük, ezt a sopronkövesdieknek is látniuk, hallaniuk, érezniük kell mielőbb. Ezért is üdvözljük most a KÖN vendégeként színművész urat és Tóthfalu csupaszív küldöttségét, akikkel egy – egy hosszú év elmúltával is újra, boldogan üdvözljük egymást. A másodsor táborozó gyerekeink, akik úgy jöttek Vajdaságból Kövesdre és úgy mentek Kövesdről Vajdaságba, mintha haza mennének. Haza... Érdekes és elgondolkodtató fogalom ebben az olvasatban. Köszönjük a gyermekek nevében is mindkét ország pedagógusainak az élményekkel teli táboroztatást! Köszönjük a Cifraszűrnek a fergeteges fellépést, festőinknek a gyönyörű alkotásokat és küldöttségünk amatőr virágkötőinek a különdíjjal elismert munkáját.

Küöldíjjal jutalmazott virágdekoráció

E kapcsolatokkal és falunk fejlődésével „dicsekedtünk” újonnan megválasztott parlamenti képviselőnknek is, aki érdeklődve járta végig érdeklődve falunkat. Bizom abban, hogy a látottak, halottak alapján fontosnak fogja érezni a jövőképpel és népeséggel megteremtett erővel rendelkező Sopronkövesdet! Fontosnak, hiszen babák sokaságával sétáltunk az Anyatejes világnap alkalmából, ami a falu erejét és jövőbe vetett hitét is mutatja. Holnap épp tv-stáb jön hozzám, akik arról fognak faggatni, hogy tudjuk telkekkel kielégíteni a falunk iránt megnövekedett letelepedési kedvet. Szerencsére tudunk dicsekedni a letelepedőknek, hiszen épül, szépül az egészségház és a parkolója, az új élelmiszerbolt a lakásokkal, a tájház (igaz, hogy a pajtája építését megfellebezték), már új sportcsarnokunk területét is bejegyezte a földhivatal, megnyitott az impozáns kutyaparadicsom a Franciska majorban, megnyitottuk az építési naplót az óvoda bővítésével kapcsolatban és sok-sok érdekes program is igyekszik a helybeliek és az ide látogatók igényeit kielégíteni, valamint újabb listát kellett kezdenünk telekvasárlókról. E sorokkal is köszönteni szeretném falunk új iskola igazgatóját - akinek bemutatkozó sorait is olvashatják. Tisztelettel köszöntöm új plébánosunkat és az Autoliv új vezetőjét is. Kívánok sok szép pillanatot és évet Sopronkövesden, érezzék mielőbb sopronkövesdinek magukat! Azért nem csak mosolyra görbült a szánk az elmúlt két hónapban, hiszen megint elutasították három pályázatunkat. Míg egyikkel közösségi rendezvényeket finanszíroztunk volna, másikkal testvértelepülési találkozókat, addig a harmadik révén az Agghegyben gyümölcsfa telepítés és kísérleti jelleggel egy szakaszon vadvédelmi kerítés épült volna. Ezeket részben feledtette velünk a fizetős megszervezett immár negyedik borkóstoló, amelyet most a kotecsi vendégház kertjében tartottunk harmonikaszóval fűszerezve. Jelzem, hogy lesz új falupólo három féle színben, valamint kulcstartók és megjelent egy könyv is a Szent László év sopronkövesdi, nagycenki és nagyváradi események összegzéseként! Keressék őket a KÖN információs standján! Látogassák a KÖN rendezvényeit, melyekből néhányat újságunk lapjain is bemutatunk kedvcsinálóként. Remélem a programok látogatásával is erősödik mindannyiukban a falujukkal kapcsolatos büszkeség!

Fülöp Zoltán, Barcza Attila és Kecskeméti Szilveszter

Jó szórakozást!

Fülöp Zoltán polgármester

II. Szent István napi futás, avagy a sport közösségformáló hatása

2018. augusztus 20-án, immár másodízben került megrendezésre településünkön a Szent István napi futás, melynek helyszínét az Agghegy kanyargós útjai nyújtottak otthont.

A szervezők - joggal - nem futóversenyt hirdettek, hiszen nem egymás legyőzése volt a cél, hanem egy olyan közös időtöltés, mely inkább összeköti, összekovácsolja a résztvevőket egymással, a természettel és a sporttal.

Már naplemente után gyülekeztek a nevezők a Vasfüggöny emlékhelynél, ki-ki neon színű vagy fényvisszaverős ruhát viselve, mások fejlámpával és zseblámpával kivilágítva érkeztek. A regisztráció során minden egyes induló apró ajándéktárggyal gazdagodott. Rövid bemelegítést követően rajthoz álltak az egybegyűltek: házaspárok, komplett családok, kutyás gazdik és mozogni szerető felnőttek, gyerekek, hogy mindenki a maga tempójában teljesítse a kítűzött 2 km-es távot. Pontban 21 órakor rajtolt el a csapat. A Vasfüggöny emlékhelytől kiindulva a szőlősorlentről szegélyező, majd az út végén balra felkanyarodó, az akácerdő alatt húzódo széles csapáson át egészen a Kotecsi kápolnáig vezetett az út. A célba érkezőket a tábortűz körül összegyűlt lelkes "fogadóbizottság" nagy tapsal jutalmazta. Egy pohár frissítő elfogyasztása után sor került az eredményhirdetésre, amely keretén belül 4 kategóriában (női, férfi, lány, fiú) díjazták az első helyezettet, illetve ezen a versenyen a végső befutó is külön ajándékban részesülhetett.

Személy szerint elismerésemet fejezem ki a legfiatalabb résztvevő, Zoltay Zalán 6 éves óvodás előtt, aki testvére kíséretében az egész táv alatt kitartóan, tele akaraterővel, fürgén szedte izmos kis lábait.

Nagy élményt jelentett számomra ez a kellemes nyáresti program. Jómagam és gyermekeim részéről köszönöm a lehetőséget, mely egy újabb alkalmat teremtett arra, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz, a sporthoz és mi kis család, holdfényben úszó Agghegyünkhöz.

Vargáné Bánfi Tünde

Sport

Egy városi ember kalandjai az állatokkal avagy Mini-farm a KÖN alkalmából?

„**Kulacsy Zoltán** vagyok, aki még nem ismerne a sopronkövesdi horgásztó melletti házat vettük meg három évvel ezelőtt, azóta folyamatosan szépítjük, alakítjuk, átépítjük. Sopronkövesdre azért esett a választásunk, mert egy szép falu, látni, hogy fejlődik, szépül folyamatosan és a távolság sem olyan nagy Soprontól. Az emberek nagyon kedvesek, persze ezt már akkor tapasztaltuk meg, amikor ide kerültünk. Városi ember lévén mindig vágytam falura, nagy lökést adott ebben az az élethelyzet, hogy volt egy balesetem, aminek a következtében már nem tudtam ellátni a munkám, így viszont jutott időm ellátni a farmot. Ekkor gondoltuk ki közösen a feleségemmel, hogy jó lenne egy házat venni falun és gazdálkodni. Az állatok iránti érdeklődésem már gyerekkoromban kezdődött. Azt is mondhatom, hogy ez a Mini-Farm gyerekkori álmom megvalósulása. Nekem az itt lét egy egész éven át tartó nyaralást jelent. Balesetem előtt egy fénytechnikával foglalkozó cégnél voltam vezető-raktáros. A feleségem egy élelmiszer boltban üzletvezető-helyettes Sopronban. 2 gyermekünk van, 11 és 9 évesek, a Szent Orsolya Római Katolikus Iskolába járnak.

A másik ok, amiért belevágtam az állattartásba, mert fontosnak tartom, hogy olyan élelmiszert fogyasszon a családom és jómagam, aminek tudjuk az eredetét. Én nem adok az állataimnak tápot, gyógyszerekből is csak a legszükségesebbeket. Ezért is gondoltam, akkor mikor polgármester úrral beszélgettünk erről, hogy megmutatom a Mini-Farmot a KÖN alkalmából, hogy az emberek lássák, a jövő ide vezet. Szeretném, ha mindenki rájönne, hogy sokkal többet ér a magunk által megtermelt étel, mint az, aminek még az eredetét sem ismerjük. Jövőbeli célom, hogy ne csak a családom részére, hanem eladásra is termeljünk tojást, bárányhúst, kecskehúst, kecskesajtot, túrót, tejet, nyúlhúst, és idővel marhahúst is. Szomorúan látom, hogy már falun is egyre kevesebb ember tart állatot, egyre kevesebb zöldségeskert van.

Az emberek kedvessége és közvetlensége nagyon sokat segít nekünk az állatok körüli munkában is. Szomszédaimnak is sokat köszönhetek, mindenben segítenek, és kezdő állattartóként sok jó tanácsot kaptam tőlük, és másoktól is. Azt is megengedték például, hogy a kecskék a tó körül legeljenek olyan részeken, ahol az emberek nem nagyon járnak. Persze vannak kockázatai is ennek, hisz mindent a magam kárán kellett megtanulnom. Egy jószág pusztulása nagyban visszaveti az ember lelkesedését, de egyben tanul is belőle, még egyszer ugyan azt a hibát nem követi el. Látható nálunk kameruni juh, pulyka, csirke, kakas, kacsa, fácántyúkok, kecskék. A jövőben szeretnék tartani dexter marhát, mely 8-10 liter tejet ad és a húsa is finom, valamint hucult, melyet a kárpátok pónijának is hívnak. A lovat kislányom miatt szeretném, mert régi álma, hogy lovagolhasson. A Farm nyitva tartását a KÖN alkalmával úgy tervezem, hogy ez beleilleszhető legyen az állatok napirendjébe (fejés, etetés, stb), és közben mi is meg tudjunk nézni néhány programot a családommal.”

Nagyné Kun Zsuzsanna

Magánbeszélgetések során többször terelődik a szó egy-egy híres emberre, aki Sopronkövesdről származott, vagy volt valamilyen kötődése a településhez. Ha jobban belegondolunk, községünknek is vannak híres szülőttei. A mi felelősségünk, hogy megemlékezzünk róluk, és ne hagyjuk nevüket, munkásságukat feledésbe merülni. Sokukról viszonylag kevés a ma már elérhető információ, és bizonyára vannak olyanok is, akikről sem az utókor nem tudja már, sem a történész nem tudja megállapítani, ki volt valójában, és milyen kötődése volt Kövesdhez. Mert nem minden „híres kövesdi” községünkben született, élt és alkotott, hanem szép számmal vannak olyanok is, akik egyik szülőjük révén kapcsolódtak a faluhoz. Egy korábbi tematikához csatlakozva, Sopronkövesdről elszármazott, vagy egyik szülője révén helyi származású, (egykor) széles körben ismert emberek életútjára szeretnénk felhívni a figyelmet. Ezúttal Mihócza Gizella (művésznevén: Medgyessy Juci) színésznőről és Mentés József színészcélról emlékezünk meg.

Mihócza Gizella Bönyréralapon született 1902. január 16-án. Édesapja Mihócza István állami rendőr Kövesden született 1862-ben, édesanyja, Holenczer Julianna péri származású volt. A közönség előtt Medgyessy Juci néven ismert színésznő 1924-ben lépett pályára. A II. világháború előtt férjével, Tolnay (Tolnai) Andor színész és színigazgatóval együtt járta a vidéki színházakat. A harmincas évek közepén, 1936-ban Szentendrén vettek lakást, de rendeltetészerűen Budapesten éltek. Férje halála (1943), és budapesti házuk lebombázása után lányaival Szentendrére költözött. A ház földszinti részén italboltot tartott fenn, majd a Fő téren vegyeskereskedést nyitott. Aktív szerepet vállalt a város életében, és az alakuló művelődési házban színészként is igyekezett hasznosítani magát. 1955-ben visszatért a Madách Színházba. Kisebbségi szerepeket játszott a színház nagysikerű darabjaiban: Yerma, Kaukázusi krétakőr, Királyné lovagja stb. Később filmszerepet is kapott. Szentendrén halt meg 1981. július 22-én.

Mentés József Sopronkövesden született 1925. április 17-én. Testvére, Imre (1926–1960) matematikus, a budapesti Közgazdasági Egyetem tanszékvezető docense volt. Mentés József a Színház- és Filmművészeti Főiskolán végezte tanulmányait. Pályáját 1950-ben a miskolci Nemzeti Színházban kezdte. 1952–53-ban a Népművelési Minisztérium Színházi Főosztályának előadója, ezután két évig a Magyar Néphadsereg Színháza, 1955-től a szolnoki Szigligeti Színház, 1956-tól a szegedi Nemzeti Színház tagja. Kisemberek meggyőző erejű megformálója volt, legsikerültebb alakításai vígjátékokhoz, illetve szatírákhoz fűződnek. 1965-től Jászai Mari-díjas, 1985-től Érdemes Művész. Szegeden hunyt el 1996. július 26-án. Szegeden 2005-ben emléktáblát állítottak tiszteletére. Főbb szerepei: Švejk (Brecht: Švejk a második világháborúban), Luka (Gorkij: Éjjeli menedékhely), Tuza tanító (Bródy: A tanítónő), Seres Sándor (Fejes: Rozsdatemető), Mile Puljo (Brešan: Paraszt Hamlet), Nusbaum (Görgey G.: Galopp a Vérmezőn), Mahinyin (Mihalkov: A hab). Filmjei: Egy kis hely a nap alatt (1973); Álljon meg a menet! (1973); Makra (1974); Pókfoci (1976); A járvány (1976); Illetlenek (1977); Nyúlkenyér, (1977); Dübörgő csend (1978); Ballagás (1980); Petőfi (mini sorozat, 1981); Mint oldott kéve (tévésorozat, 1983); Skatulyácska királykisasszony (1985); Boldog ünnepeink (1991).

Forrás: „Híres kövesdiek”. Kézirat.

Kelemen Dávid

A leállás előtti időszak ismét eseménydúsán telt a bölcsiben. Sopronból ellátogattak hozzánk a rendőrök, akik bemutatták a szakma fortélyait. A gyerekek beülhettek a rendőrautóba és a különféle eszközök kipróbálására is volt lehetőség. Nagyon tetszett a gyerekeknek a rendőrökkel töltött délelőtt, és igazán bátran vették kézbe a kapott eszközöket.

Ezt követően érkezett hozzánk egy kedves motoros, Nagycenkről, Gyuricsek Tamás. Aki megengedte, hogy a gyerekek ráüljenek egy igazi nagy motorra. Hatalmas izgalommal töltötte el a gyerkőcöket a motor kipróbálása és a hozzá tartozó védőfelszerelések felvétele. A délelőtt hihetetlen gyorsan eltelt, és mindenki nagyon élvezte a „motorozást”. A járműves ismerkedések után, meglátogatott minket egy szombathelyi ismerős, Aradszki Zsombor. Aki a gitártudásával kápráztatta el a bölcsiseket. A délelőtt során ismert dalokat énekelünk közösen, gitár kísérettel. A gyerekeknek felkeltette az érdeklődését az új hangszer, amit mindenki ki is próbálhatott. Az itt töltött idő alatt nagyon jól szórakoztak a picik, kellemes hangulatban telt el az a nap is.

Ezúton szeretnénk megköszönni a soproni rendőröknek, ezen kívül Gyuricsek Tamásnak és Aradszki Zsombornak, hogy ránk szánták az idejüket és eljöttek a bölcsis életet megszínesíteni.

Az anyatejes táplálás világnapja alkalmából megrendezésre került egy rendhagyó Baba - Mama klub, aminek keretein belül tettünk egy sétát a horgásztóig. A bölcsiben közös énekléssel és mondókázással nyitottuk meg a programot. A gyerekek és a szülők is igazán ügyesek voltak. Ezt követően Kati védőnő hozott lufikat, amiket kézben vagy a babakocsira kötve hozhatott mindenki magával. Így sétáltunk el a horgásztóig, ahol egy Kanga training bemutatót nézhettünk meg. Végül a program lezárása egy piknik volt. Nagyon jól érezték magukat a gyerekek, mindenki elfáradt az izgalmas délelőtt után. Köszönjük Kati védőnőnek a szervezést és mindenkinek, aki részt vett a programon!

A 2018-as KÖN vasárnapi (2018. 09. 16.) programjai között szerepel a bölcsink is, ahol színes programokkal várjuk a kisgyermekes családokat 15.00 – 18.00 óra között. 15.30-kor tartunk egy rövid éneklős-mondókás foglalkozást, amibe a gyermekek és a szüleik is bekapcsolódhatnak. Készülünk kézműves foglalkozással, lufihajtogatással, a csillámtetkőt is kipróbálhatják a gyerkőcök és a vagányabb szülők is. :) Tervezünk egy kis pikniksarkot is, ahol különböző finomságokat lehet majd fogyasztani. Akik számára esetleg a bölcsi ismeretlen, szívesen körbevezetjük és bemutatjuk a bölcsődénket. Minden kisgyermekes családot szeretettel várunk!

Szűcsné Keresztény Éva, *kisgyermeknevelő*

Szeptember hónap hagyományosan nem csak az iskola, hanem a bölcsőde, - óvodakezdés ideje is. A bölcsőde leginkább akkor kerül szóba, amikor az anyának dolgoznia kell, vagy, amikor teljesen egyedül, nagyszülőktől, családtól távol, több 3 év alatti kicsivel van otthon.

A másfél-két éves gyermek már ért a szóból, de inkább még tapasztalatok útján fogadja be az új ismereteket. Ezért is különösen fontos, a türelmes beszoktatás. Hasznos lehet, ha már a beiratkozás előtt rendszeresen Baba-Mama Klubba, játszóházba, kis csoportos foglalkozásokra, játszótérre visszük őket, és otthoni napirendjüket a bölcsődéjéhez igazítjuk. Fontos, hogy a kicsi érezze az anyán a nyugalmat és magabiztosságot! Ebben a korban érzékeny receptorokkal tapogatták le az anyukájuk szorongását, bizonytalanságát. Ami a családnak megnyugvást és biztonságot ad, az válik a gyermek javára is! A kisebb közösségekben szocializálódott, önállósodott gyerekeknek sokkal könnyebb lesz majd 3 éves korukban a nagyobb, komolyabb elvárásokkal bíró óvodai csoportba is beilleszkedni. Ahol nincs elég bölcsődei férőhely, ott néhány éve a két és fél éveseket beveheti az óvoda is.

Sok szülő érzi úgy, hogy a két és fél éves gyereke már közösségre vágyik, ezért a lehetőséget törvényszerűségeként értelmezi. Viszont, teljesen más helyzet, amikor a játszótéren szívesen ellapátolgat a gyerek a többiekkel néhány percig, vagy az 5-6 fős csoportban jól érzi magát, mint amikor egész napokat kell az óvodában, 20-30 fős csoportban töltenie az anyukája nélkül. A két és fél

évesek életkori sajátossága, hogy nem együtt játszanak, hanem egymás mellett, és sokszor már az is jó, ha békén hagyják egymást. A mini csoportosoknak tulajdonképpen másik hús, alkalmazkodni képtelen gyerek között kell megtanulniuk az alkalmazkodást. Ebben az életkorban még rengeteget érik, fejlődik egy kisgyermek 6 hónap alatt. Ma a legtöbb közösség nagy létszámú. Egy-egy felnőttre tíz vagy akár húsz gyerek is jut. Így lehetetlen mindenkire akkora figyelmet fordítani, mint amekkorát otthon az anyukája. Persze mint minden területen, az óvoda kezdés terén is egyénileg kell dönteni. Óvodára akkor érett a gyerekünk ha: tud legalább rövid mondatokban beszélni. Ez nem csak az óvónő számára teszi egyszerűbbé a dolgot, a gyerekeknek is nagyobb lesz a biztonságérzete. Elvárható, hogy az óvodás kis segítséggel, önállóan öltözzön, egyen, igyon, kezet mosson. Nincs ugyan törvényi rendelet arról, hogy csak szobatiszta gyereket szabad fölvenni óvodába, de az adott óvoda munkatársai ragaszkodhatnak hozzá. Pszichés érettség terén fontos, hogy gyerekünk megértse: a szülőtől elválás nem tart örökké. Bízson abban, hogy hazaviszik. Számolni kell azzal is, hogy az első hónapok során sokféle kórokozóval találkozhatnak a gyerekek, Náthás, lázas, köhögő, gyógyszerrel szedő gyereket ne vigyünk közösségbe!

Kívánok minden családnak, sok, gyermekükkel közösen eltöltött boldog napot, mert ezekkel alapozhatjuk meg zökkenőmentes beilleszkedésüket a közösségbe.

Virágh Imréné
Kati védőnő

MAG

TENYEREM RÁNCÁBA FÉSZKELSZ
MINT VETÉSSOROK ÁRKÁBAN APRÓ MAG
NEM IGÉRSZ NAGY JÖVŐT
HÉJADAT SZÜRKÍTETTE AZ IDŐ
NEM ÉRZEM BELÉD ZÁRT NAPFÉNY
MELEGÉT SEM AZ ESŐK IZZADSÁG
SZAGÚ PÁRÁJÁT, BUJDOKLÓ
CSÍRÁDBAN A JÖVŐK LÁZÁT.
ÖRLŐ KÖVEK S DÉDELGETŐ TENYEREK
UTÁN KEMENCÉK TELI HASÁT
A MINDENNAPOK MEGSZENTELT KENYERÉT
S A MEGSZEGŐ ÁLDÁST
DE TUDOM HA FÖLD BŐICSŐJE RINGAT
NAGYRA NŐSZ S ÉLTET SZ MILLIÓKAT
SOK NEMZEDÉK HARCA ÉL BENNED
S BÉKÉJE LESZEL A NAGY NYÁRI ÉG
KENYÉR IZŰ CSODÁS KÖRFORGÁSAINAK

BELLÁK ÖDÖN

Szent István elvetette a jövő látszatra jelentéktelen magját, melynek csírája lett hazánk alapja, s ha az évszázadok viharai letarolták is, eljövendőkkbe vetett hite és hitünk mindig kihajtott, nézetei és intelmei alapján. A kenyér a megélhetést és az otthon szimbolizálja.

Augusztust, az ő nevét fémjelezve, az Új Kenyér havának is nevezik, és ha valaki ezen aratószokásra kíváncsi, akkor augusztus 20-án látogasson el Kistelekre. Az Őszövetségben a mózesi törvények is tiltották, hogy bárki kenyeret süssön új búzából hálaáldozat nélkül. Az aratóünnep is a későbbiekben kissé feledésbe merültek, de 1899-ben Darányi István földművelési miniszter kettős rendelettel felújította a szokást, és már onnét datálható a kenyéradás, amit ma 1991 óta kenyérszentelésnek nevezünk.

Ma ezt szépen példázza az augusztusi kenyérvettség, ahol a különböző területekről küldött termékek közül dől el, melyik lesz felvágva a 2011 óta tartó Új Kenyér Ünnepe. E nemzeti színű szalaggal fejezzük ki, hogy az élet és a haza összekapcsolódik, vagyis nem véletlen azon fohász sem: „Mindennapi kenyérünket add meg nekünk ma!”

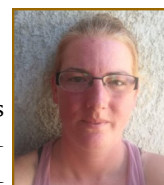
1771-ben XIV. Benedek csökkentette az egyházi ünnepek számát, de Mária Terézia ugyanezen évben elhozatta a Szent Jobbot Budára, melyet körmenetben vittek át a városon. Szent királyunk a törvénykezési napokat augusztus 15-én tartotta, és e napon is halt meg 1038-ban. Később ugyancsak Nagy Lajos e napot áthelyezte augusztus 20-ára, amikor első királyunkat szentté avatták. Az ő kultusza átnyúlik napjainkig és az ő magvető tevékenysége biztosítja, hogy itt élhetünk szorgalmunk és dolgozóságunk alapján, és ünnepelhetjük e napot. Bár a gépesítések által közvetlen kapcsolatunk kevesebb lett a természettel, de asztalunkon ott díszlik az ünnepi kenyér, jó étvágyat hozza! Itt olvasható versemet 'A mag' című ciklusomból emeltem ki köszöntőül.

Bellák Ödön

Tuskógomba

A helybeliek csak törzsök gombának ismerik. A hivatalos neve Csoportos tuskógomba. Az elmúlt hónapban volt szerencsénk szép fiatalokat találni. Nagyon ízletes gomba. Finom ropogós pörköltet lehet belőle készíteni, illetve tojásrántotta alapjaként csinálhatunk belőle fenséges reggelit. A Csoportos tuskógomba főbb jellemzői, hogy a kalapja 2-7 cm széles, sárgásbarna, közepén húsbarna. Tönkje elvékonyodó csoportos, sárgásbarna. Előfordulása 6.-10. hó között, élő vagy elhalt lombos fa anyagán nő. Fogyasztás előtt 20 perc hőkezelést igényel az előírások szerint, de tapasztalatom alapján kevesebb is elég. Apukám azt tanította, hogy úgy tudom megkülönböztetni a mérgező változatától, hogy annak a kalapja alatt gyűrű található. Ez nem igaz, mert az is ehető, csak nyersen mérgező, hányást, hasmenést okoz, ellenben 20 perc hőkezelés után az is fogyasztható. Ezt a rokonát hívják, hogy Gyűrűs tuskógomba. Szintén árusítható. Szedjék bátran!

Szeretnék egy gombás receptet is megosztani Önökkel, ez pedig a **tejszínes gomba burgonyával**.

Hozzávalók: 6 nagyobb gomba, 1 fej vörshagyma apróra vágva, 1 evőkanál vaj, 4 lazán felvert tojás, 4 evőkanál olaj, 1 evőkanál kakukkfű, majoranna, petrezselyem, 90 ml tejszín, 400g főtt karikázott burgonya, só, bors.

Elkészítése: melegítsük elő a sütőt 180 fokra. Egy nagyobb serpenyőben hevítsük a vajat és az olajat pirítsuk meg benne a hagymát és a gombát. Adjuk hozzá a fűszereket. Egy tálba keverjük el a tojásokat a tejszínnel, fűszerezzük sóval, borssal. A keverékbe öntjük a hagymás gombát és jól keverjük össze. Egy kivajazott tűzálló tálba öntjük és 15-20 percig sütjük. Melegen tálaljuk.

Jó étvágyat!

Grégerné Bors Éva

Bemutakozás

Schweitzer Kornél vagyok, a Sopronkövesdi Általános Iskola újonnan kinevezett igazgatója. Jelenleg Sopronban élünk családdal, de remélem, hogy rövid időn belül helyi lakosnak mondhatom magam, mivel Kövesden szeretnék letelepedni, itt fogunk építkezni. Az igazgatói pályázatom egyik alapkövének is azt tartom, hogy egy helyben lakó, helyi problémákat ismerő vezető sikeresebb tud lenni, mint egy Sopronból ingázó, a községhez csak a munkahelye miatt kötődő pedagógus.

A feleségem és én is Vas megyéből származunk. Fiatalkoromig balogunyomi lakos voltam, a munkahely szólított Sopronba. Diplomáimat Szombathelyen és Szegeden szereztem, még a munka mellett is képeztem magam. Matematika-történelem szakos tanárként 14 évig dolgoztam az Eötvös Gimnáziumban, melytől nagyon nehéz szívvel válok el, de egy iskola vezetése teljesen más területe az oktatásnak, az új feladatok inspirálnak. Ezen a területen is szeretnék bizonyítani. Igaz, hogy középiskolában dolgoztam eddig, de ezt inkább előnynek, mint hátránynak értékelem. Tisztában vagyok a középiskolai elvárásokkal, a későbbi továbbtanulási lehetőségekkel, melyeknek alapjait mindenképpen az általános iskolában kell lerakni, hiszen a Biblia szerint is az okos ember kősziklára épít, amit nem mos el az áradat.

Hogy miért választottuk Kövesdet? Mert egy fejlődő település, rengeteg új beruházással, jó infrastruktúrával, közintézményekkel, rengeteg közösségi programmal, melyek ideálisak egy gyermekes családnak. Jelenleg két óvodás korú kislányom van, de még nagyobb családot tervezünk.

Kevés szabadidőmet a sport tölti ki. Bármilyen mozgást szeretek, de a labdarúgás áll a legközelebb hozzám. Korábban amatőr szinten bajnokságban is játszottam, most már csak alkalmanként a barátokkal. Nem csak játszani, nézni is szeretem, ha tehetem a magyar válogatott, a Haladás meccseire is kilátogatok, illetve egy nehéz iskolai nap után megnyugtató tud lenni egy jó BL mérkőzés, főleg ha a Bayern München simán nyer.

Bizakodva várom az új tanévet! Remélem meg tudom hálálni azt a bizalmat és támogatást, melyet a helyi önkormányzattól, az iskolába járó gyermekek szüleitől, a kollégáktól kaptam. Most már „falusi” igazgatóként gróf Klebelsberg Kuno gondolatait ajánlom az olvasók figyelmébe: „... vidéki gócpontok, vidéki erős fényforrások kifejlesztése nélkül különösen a perifériákon nagy lesz a közgazdasági és kulturális éjszaka.”

Schweitzer Kornél, iskolaigazgató

Július utolsó hétvégéjén került megrendezésre az V. Nemzetközi rózsza- és virágfesztivál Tóthfaluban, melyen Sopronkövesd is képviseltette magát. Küldöttségünk egyrészt az önkormányzat képviselőtestület tagjaiból állt, illetve az ő szíves meghívásukra az iskola tantestületének néhány tagja is részt vehetett, beleértve az új igazgatót is. Sokan közülünk most jártak először Tóthfaluban, de akadtak visszatérő vendégek is. Az viszont mindannyiunkban közös, hogy a helyiek vendégszeretete, a barátságos fogadtatás, a színes programok mély nyomot hagytak bennünk.

A fesztivál során megtekinthettük többek között a tóthfalusi óvodások és iskolások színvonalas műsorát, a Tűzoltó Egyesület bemutatóját, a virágkötészeti versenyen pedig küldöttségünk alkotása különdíjat nyert el. Később nagy örömmel üdvözlöttük a Cifraszűr Néptáncsoport tagjait is, akik a néptánc találkozó vendégfellépőiként szórakoztatták a közönséget.

Szombat este egy jó hangulatú táncos mulatság keretein belül ismerkedhettünk meg közelebbről a helyiekkel és egymással is, hazafelé pedig fürdőzéssel, strandolással koronáztuk meg a hétvégét Mórhalmon.

Azt hiszem, a tanárok nevében elmondhatom, hogy mindannyian nagyon jól éreztük magunkat ezen a hétvégén. A közös beszélgetésekből sok jó ötlet született és nagyon jó kapcsolat alakult ki a résztvevők között, amit reményeink szerint a későbbiekben tovább erősíthetünk. Kollégáim nevében ezúton is szeretném megköszönni polgármester úrnak és a képviselőtestület tagjainak a meghívást! Bízunk benne, hogy a továbbiakban is lehetőségünk nyílik az együttműködésre!

Talhammer Anna

Kedves Olvasóink!

Már előző számunk végén beszámoltam arról, hogy vége a tanévnek és kitört a nyári szünet. Gondolhatnánk, hogy akkor bezárt az iskola csend és némaság honol falai között. Elmondhatom, hogy ez közel sincs így. Tanulóink - szám szerint- 5 tábortan vehettek részt ezen a nyáron.

Még a tinta meg sem száradt a bizonyítványokon, mikor Csilla néni és Anna néni vezetésével kézműves tábortan vehettek részt az érdeklődő gyerekek. Délelőttönként mindig készült valami izgalmas dolog: CD-ből halacska és tolltartó, parafadugóból hajó, befőttes gumiból teljes ékszerkészletek, de felhasználásra kerültek üres PET palackok is, amelyekből virágtartó és ügyességi játék is született. A kézműveskedés mellett jutott idő a játékra is, vagy az iskolaudvaron, vagy a játszótéren. Könnyed levezetése volt ez a tanévnek. A következő héten sport és egészséges életmódra nevelés témakörű tábortan volt az iskolánkban, amely egy EFOP-os pályázatnak a része volt. A sport mellett - ügyességi és erőnléti játékok, sárkányhajózás- szó volt a helyes viselkedésről és magatartásról, és helyet kapott az egészséges táplálkozás tudománya és gyakorlata is, Kinga néniel természetes kozmetikumokat is készítettek tanulóink. Az egy hét úgy elrepült, hogy szinte észre sem vették a gyerekek. Mivel ez a tábortan főleg a kisebbek célozta meg, a nagyobbaknak angol tábort hirdettünk. Rengeteg feladat és program, de minden csak angolul, és minden játékosan. Első nap a résztvevőket két csoportra osztotta Júlia néni, és egész héten ők versengtek a legkülönbözőbb feladatokban. Volt színjáték és tréfás vetélkedő, képregény készítés, és „vakvezetés”, illetve mozgásos és keresős játékok, de volt hajtogatás is, ahol a gyerekek az instrukciókat angolul kapták. Hallgattak és énekeltek is angolul. A tábortan ugyan csak délelőtt zajlott, de a gyerekek alig akartak hazamenni. Sokszor még 2 órákor is az iskolában voltak. A következő héten 2 tábortan zajlott egyszerre. Iskolánk közel 50 fős citera tábortan adott helyet, ahol a helyi citerások mellett a környékbeli településekről is jöttek tanulók. Horváth Kriszta néni és segítőinek az irányításával tanultak új darabokat és dalokat a gyerekek. Közben zajlott a tóthfalusi- kövesdi tábortan is. Tóthfaluból és Sopronkövesdről 16-16 diák vett részt a közös tábortanban. Először itt községünkben töltöttünk együtt 4 napot. A citera és testvér-települési tábortan időről időre összefonódott. A tóthfalusiak részt vettek a citera tábortan népdaltanulásán és egy egész este gyakoroltak, hogy a citera tábortan záró koncertjén közösen léphessenek fel az itteniekkel. A műsor nagyon jól sikerült. A tóthfalusiak egy délutáni koncerttel lepték meg a citerásokat, illetve ők még utolsó nap is felléptek a piacon, ahol a községháza előtt. A tóthfalusiakkal az idén megnéztük Fertődöt, és ők is kipróbálhatták a sárkányhajózást a Mosoni - Dunán. De a falubeliek találkozhattak velük az akadályverseny alkalmával is, amikor bejárták a települést és tréfás feladatokat oldottak meg a helyiekkel közösen. Készültek tábortan pólók batikolt technikával, és ajándékként vihettek haza mindenki a természetes kozmetikumokból (parfüm, ajakír és fürdőszó). De volt langallózás és tánc is. Itt szeretném megköszönni a nyugdíjasok és minden segítő önzetlenségét. Hamarosan aztán együtt buszoztunk Tóthfaluba. - A Tóthfalusi tábortan részleteit olvashatják Útitárs című rovatunkban Berec Katinka írásánál (a szerkesztők) Július 13-án jöttünk haza, s ezzel az úttal zárult az idei tábortan idény.

A legvégére: Augusztus 15-től az iskola élén új vezető lesz, így szeretném neki átadni a stafétabotot, hogy beszámolhasson időről-időre az iskolában történt eseményekről.

Én pedig szeretném ezt a helyet is felhasználni, hogy megköszönjem mindenki segítségét és támogatását, akik a vezetőségem alatt álló iskolát, illetve az én munkámat bármilyen módon is segítették és támogatták. Mindenkinek jó egészséget kívánok!

Köszönettel: Györi Edit,
vált iskolaigazgató

Kirándulás a fertődi
Esterházy kastélyban

Útitársak

Az idei nyár sem múlhatott el Útitárs tábor nélkül. Hogy is múlhatott volna? Hisz a tóthfalusi gyerekek egész évben erre vártak! Épp ezért, nagy izgalommal vágtunk neki a hosszú útnak, Sopronkövesdre, július 2-án.

Sok- sok ismerős arc, kedves ember fogadott bennünket, amikor megérkeztünk. Az elmúlt évek során komoly barátságok köttettek a fiatalok és felnőttek között egyaránt. Nagy öröm volt újra találkozni, abban a tudatban, hogy itt áll előttünk két hét, sok érdekes program és beszélgetés.

Táborunk első kirándulása a fertői Eszterházy kastélyban volt. Elvarázsolt minket egy pillanat alatt a pompa és ragyogás. Visszarepültünk az időben. Elképzeltük milyen volt az élet a kastély fénykorában és hogyan élhetett a nagy zeneszerző, Haydn. Minden nap egy fantasztikus újdonsággal lepett meg bennünket! A mi kis kreatív csapatunk nagy élvezettel vett részt a kézműves foglalkozásokon. Pólókat festettünk, batikoltunk és parfümöt készítettünk. Mivel táborunk egy időben zajlott a sopronkövesdi citeratáborral, így egy este a Tutti koncertet adott az ott táborozó fiataloknak. Majd a következő napokon összefogtunk, és megtanultunk egy dalszöveget közösen citerázni és énekelni. Felemelő érzés volt a táborzáró koncert fináléjában együtt fellépni a citera táborosokkal! A tábor célja a két település fiataljait közelebb hozni egymáshoz. Ebben sokat segítettek a csapatjátékok, vetélkedők és a falujárás csapatversennyel egybekötve. Természetesen nem maradhatott el a záróbuli sem. Langallós, táncos mulatsággal zártuk a kövesdi látogatást.

Szombaton indultunk el Tóthfaluba, hogy új környezetben folytatódjon a történetünk. Változott a felállás, a kényelmes vendégek szerepéből gyorsan vendéglátókká kellett válnunk. Az első napot a faluban töltöttük és szentmisével kezdtük, ahol Jenő atya köszöntötte a vendégeket! Megmutattuk a sopronkövesdi gyerekeknek a helyi nevezetességeket, mint a falualapító Tóth József nyári rezidenciája, vagy a szoborkert, Turul park és a tájház. Másnap kirándulni mentünk a szomszéd falu egyik tanyájára. Házigazdáink Sarnyai Csaba és édesapja voltak. A délelőtti kitartó eső ellenére nem csüggedtünk. Játsoztunk, kézműveskedtünk és ami a legfontosabb, megfőztük az ebédünket! Míg az egyik csapat hajókázott a Tiszán, a másik szorgosan hámozott, aprított és párolt. Igazi vajdasági lecsót, avagy, ahogy mi hívjuk, „gyuvecsot” főztünk. A finom ebédre még a nap is kíváncsi volt. Eltűntek a felhők és végre jöhetett a játék. Futball, gumicsizma dobáló verseny és a ping-pongos célba dobálás. Délután természetfotós pályázatot hirdettünk. De a programok estig sem akartak elfogyjni! Táborűz, szalonnasütés, tevévásár és fáraó ébresztés, sok-sok játék, nagy nevetés, fantasztikus hangulat jellemezte az egész napot. Mondanom sem kell egy ilyen nap után szükség volt a pihenésre. Így a faluban maradtunk, játszottunk és barátkoztunk. Szerdán Zentára kirándultunk. Megnéztük az Emlék templomot, a városi múzeumot és a városháza kilátójáról, a toronyból gyönyörködtünk az alföldi tájban. Délben már nagyon éhesek voltunk. Ideje volt kipróbálni egy újabb helyi specialitást, a burekot! Nagyon ízlett mindenkinek, jól be is laktunk, de azért csak lecsúszott utána egy két gombóc fagyi! És jött a csütörtök. Utolsó nap! Nem volt egyszerű ennyi csodálatos együtt töltött perc után búcsúzni egymástól. Egész nap készülünk az esti táborűzre. A gyerekek négy csoportban Mátyás meséket dolgoztak fel, majd a tűz mellett előadták a tóthfalusi szülőknek és a vendégeknek. Énekeltünk és meséltünk a táborról. Sokszor nehezen találtuk a szavakat, ajándékokat osztottunk és küszködtünk a könnyeinkkel. Ez a pár nap fontos mérföldkő a mi kis zenekarunk életében. A sok közös játék, kirándulás az esti pletyka-partyk és meseolvasások még erősebb kötelékekkel fonják össze szívünket! Ugyanakkor sopronkövesdi barátainkat is nagyon megszerettük! Már alig várjuk, hogy újra találkozzunk a KÖN-ön! Csupán két hét volt, de annyi minden történt! Nehéz ezt elmondani vagy leírni, látni kell! Látni azt, ahogy együtt nevetnek, játszanak, barátkoznak a gyerekek. Látni kell, ahogy felnéznek egymásra, tisztelik a másikat, tehetségéért és tudásáért. És azt is látni kell, ahogy búcsúzáskor zokogva borulnak egymás nyakába, vagy, hogy nem engedik el a buszt és szaladnak utána a falu végéig.

Még mindig könnybe lábad a szemem, ha eszembe jutnak ezek a képek. Meghatódva gondolok vissza rá. Hálás vagyok mindenkinek, aki segített, hogy ez a tábor idén is létre jöhessen! És igazán szívből bízom benne, hogy folytatódhat a történet, jövőre és még sok-sok éven át!

Testvéri szeretettel:
Berec Katinka

Nyári élmények a Cifraszűr táncsoporttal

A Csoóri Sándor Program támogatói háttérének köszönhetően táncsoportunk egyre több alkalommal állhat a hagyományörzés szolgálatába. Legfőképpen rendszeressé vált táncházainknak adott egy biztos alapot, amelyet mostanra már három havonta szervezhetünk magunk, a falu, és a környék örömeire. Szívet melengető érzés látni, hogy a töretlen érdeklődéssel kísért alkalmon egyre több apróság skandalja játékosan a jól ismert gyermekdalt: „Három forint hús a csibe ára...”. Legutóbbi, júliusi táncházunkat kenyérsütéssel kapcsoltuk össze. Az Alkotóház udvarába látogatók megismerkedhettek a hagyományosan, kovással készített, kemencében sült kenyér rejtelmével. Az édesszájúak sem maradtak ki a jóból, a kenyér után a húzott rétes készítésének fortélyait sajátíthatták el gyerekek és felnőttek egyaránt. Végül a házi zsírral és friss hagymával megkoronázott ropogós kenyér szolgálta az éhes tánc házas vendégeket, amely a mákkal, túróval teli rétesrel egyetemben nagy sikert aratott. A július 28-ra virradó hajnalon nagy volt a készülődés a cifraszűrös portákon. Sopronkövesd vajdasági testvérfalujába, Tóthfaluba indultunk, hogy a helyi néptáncos csoportok mellett mi is bekapcsolódhassunk vidám rendezvényükbe, az V. Nemzetközi rózsaszín és virágfesztivál, Gyermek néptánc találkozóba. A vendéglátók kedves fogadtatása ösztönzőleg hatott ránk, így a moldvai és magyarbódi koreográfiánk is jó hangulatú előadásá kerekedett, amely a közönség tetszését is elnyerte. A műsort követő szíves megvendéglés után az esti bálba is invitáltak minket. A másnap reggelre is megmaradt jókedvvel kezdtük meg a hazafelé tartó hosszú utat, amelyet azért egy bajai halászlé miatt csak megszakítottunk.

A Tóthfaluban eltöltött hétvégét egy valódi pihenős-csapatépítő tábort követett, melynek idején a vadregényes Őrséget választottuk. Szalafő földrajzi adottságainak köszönhetően – és a gyerekek legnagyobb örömeire – hatalmas területet vehettünk birtokba, ahol a közel negyven fős csapatunknak igazi természetközeli élményben lehetett része az öt nap alatt. A forróbb napokon a közeli Hársas-tó partjánál kerestünk menedéket, amely kellemesen hűsítő vizével és a körötte magasodó fákkal mindnyájunk szívébe belopta magát. Bár Magyarzombatfára nem a meleg elől menekültünk, hiszen a kemencék még a kinti hőmérsékletnél is nagyobb hőséget árasztottak magukból, azonban a fazekaskodás is nagy népszerűségnek örvendett körünkben. Czúgh Zsuzsanna fazekas, népi iparművész műhelyében kicsik és nagyok is kipróbálhatták az agyagozást, ahonnan mindenki egy-egy saját maga által formázott edénykébe zárva vihette haza emlékeit. A szálláson lehetőség nyílt a közös főzőcskézésre-sütögetésre is, amelynek fénypontja talán a gyerekek által dagasztott, kemencében sült pizza volt. A fentieket olvasva összegezhetjük, a cifraszűrös nyár idén is sok kedves emlékekkel hagyott nyomot közösségünk életében. A nyarat még nem temetvén, azonban már készülődve az őszre, örömmel mondhatjuk, hogy a tánc házas időszak is hamarosan újra kezdetét veszi.

Találkozunk következő tánc házasunkban, 2018. szeptember 14-én! A részletekkel hamarosan jelentkezünk Facebook oldalunkon.

Lakatos Barbara
Cifraszűr Néptáncsoport

Izgalmas
hétköznepok

A Nefejejs Óvoda élete képekben

Tűzoltók az oviban

Rendőr bácsi
tanította a
helyes
közlekedést

Férjhez adtuk
Vica óvó nénit

Volt nekünk egy kertészkertünk

Községünkben az 1950-es évek közepén alakult a Béke Termelőszövetkezet (Béke Tsz.). Később az 1960-as évek elején a Tsz egy zöldségtermesztésre szakosodott Kertészkeretet hozott létre, a Kossuth utcai és Rákóczi utcai háztelkek végétől egészen Nikitsch (Füles) patak partjáig. A Kertészkeret Lövő felőli kerítése mögött gépállomás és kovácsműhely volt, a „bürünek” nevezett patakhídig. A Kertészkeret vezetője Mészáros Jóska bácsi volt (a virágboltos Alexanéni édesapja), a dolgozók többségét idősebb asszonyok alkották, Pete Jenő bácsi, Lang Pista bácsi és Prajczér Miklós bácsi a férfi munkát végezték. A melegágyban palántát neveltek, az üvegházakban biztosítva volt a korai termés. Soproni és kőszegi zöldségboltba is került a kövesdi kertből, a helyi boltokon kívül. A két fő termék a paprika, paradicsom mellett a kelkáposzta, a karfiol, a vörös- és fokhagyma, a karalábé, a főzeléktök, a burgonya, a borsó és a bab jelentette a választékot. A nyáriszünetben mindig volt diákmunkára lehetőség a fiúknak és a lányoknak egyaránt. A leggyakoribb munka a kapálás volt, de a fiúknak a lókapálás már „úri” munkakört jelentett. Jól fizetett a borsószedés, egy nap alatt négy nap bérét is meg lehetett keresni vele. Legjobban a lovas kocsisság tetszett, ahogy a gyeplővel irányíthattam a lovakat a Pete Jenő bácsi felügyelete mellett. Ha jobbra kellett kanyarodni akkor „hotté”-t, ha balra akkor „hí”-t kellett mondani és a lovak ezt értették. Az egyik barna zömök volt, és ostorral lehetett csak elindulásra bírni, a másik ló szürke soványabb volt és ha csak ránéztem az ostorra már rohant is. Nem volt könnyű összhangoztatni! Egyik ebédszünetben korábban visszamentem, hogy felüljek a barna ló hátára, de egyből le is dobott a közeli drótkerítésnek. Rohantam haza felöltözni, hosszúnadrág, hosszúing, hogy ne lássák a „vértanúságomat”. Azóta még a hintalovat is kerülöm! Volt olyan hét, hogy első számú kocsis lettem, mert sérülés, betegség miatt nem volt más, így én szállítottam a lajtos kocsival a vizet a palántázáshoz, igazi „úri” munka volt, legalábbis a kapáláshoz képest. Egyik délutáni műszak után még maszek munkám is akadt, a Csígó (Stadler) Ernő bácsi a Tsz irodáról megkért, hogy az Újszeri patak mellől a szénáját vigyem be, mert esőre áll az idő. Ernő bácsi módos gazda volt, 12 forintot adott jutalmul, ami akkor elég volt a háromszori lövői strandolásra, Kolics fagyizással. Akkor nekünk a nyaralást a lövői strandolás jelentette, a Kolics nővérek, Mária és Magdolna finom - vanília, csoki, puncs, citrom és karamell - fagyijával megtetézve. A faluba járó „Olcsó Jancsi” fagyija mellett a Kolics nővérek fagyija ma is a minőséget jelentene. Lövőn a Kolics név a fagy mellett Kármelhegyi Nagyboldogasszony kápolnához is köthető, ahová évente mi is elzarándokolunk. A kocsisság mellett az öntözőgépész is „úri munkának” számított, elég csak a kapálásra gondolni. Az öntözőszivattyú a patak melletti ázott kútra volt szerelve. A patak vize egy csatornán át került a kútba. Egyik nap a Prajczér Miki bácsi engem bízott meg az öntözőrendszer üzemeltetésével, mert az egész stáb az „Öregosztálba” ment ki palántázni. Egy idő után észrevettem, hogy az egyik szórófej nem forog, Miklós bácsitól láttam, hogy a kamrában talált zsírral lett úrrá a problémán. Lecsavartam a szórófejet, két marék zsír, erre az újrainduláskor pörgött, mint a motolla, fele zsír vissza. Minden kezdet nehéz, szokták volt mondani. Rakodómunkás is voltam, mikor a kőszegi boltba este szállítottuk az árut a Dezsi bácsi vezette Molotovval, Hosszi Jenő bácsival. Ez is „úri munka” volt, legalábbis ... Nem értettem, miért szedik ki a visszárus ládából a kőszegiek a félig rohadt tököt, mikor itt a kertben szebbeket is eldobáltunk. Ma már értem! A sokszor ülőmunkát is végző asszonyok nagyon hálásak voltak, amikor a megtelt ládákat kicseréltem, ez nagy segítség volt nekik. Feltűnő volt, hogy a legidősebb Lang Pista bácsi mindig hogy megélnékült, mikor a munka az asszonyok közé szólította. Jellegzetes dadogó beszédével, pajkos történeteivel vidámságot hozott az egyhangú munkához. Ennyi asszony között a falu hírei „forró dróton” érkeztek, hitelesebb volt a mai Facebook-nál, és nem is fagyott le sosem az asszonyhírlánc, mint anno a Commodor 64-es! Sajnos a Béke Tsz átszervezés következtében Nagylózsra került,

ezáltal a jól működő Kertészkeret sorsa is megpecsételődött. Ez 1970-71-ben történt. Mára elmondhatjuk, hogy volt nekünk egy Kertészkeretünk, ahol a helyi emberek megélhetést találtak, minket gyerekeket is munkára nevelt, megismerhettük a saját kereset érzését. Ma felmerülő kérdés, a jövőben lesz-e ismét szükség a Kertészkeretre? A Homoklikból termelnek-e még ki homokot? A választ csak az idő adhatja meg.

Mihócza László

Ahhoz, hogy a virággyásunk minden évszakban virágpompával örvendeztesen meg bennünket érdemes a tavaszi hagymás-gumós, valamint az egynyári növények mellett évelőket, cserjéket is beültetni. Virágzásban legszegényebb időszak a nyárutó. Az egynyári növények a nagy nyári forróságban ekkora már veszítenek díszítőértékükből, az őszi évelők még nem virágoznak. Van azonban néhány cserje, amelyek pont ebben az időszakban díszítenek virágaikkal.

A *kék Sudárzsálya* (*Perovskia atriplicifolia*) karakteres, mediterrán hangulatot árasztó évelő félcserje, mely a nyár közepétől kora őszig díszít kékszínű ajakos virágaival. Magassága ritkán haladja meg az 1-1,2 métert így késő nyári díszfüvekkel, cserjés pimpóval, őszi évelőkkel jól kombinálható. Hajtásai szürkésfehérek, apró, szeldelt, aromás illatú levelei szürkés-zöldek, molyhosak, míg bőven nyíló virágai levendulakék vagy sötétkék színűek. Meleg, napos fekvést és jó vízáteresztő képességű, laza szerkezetű, homokos talajt igényel. Viszonylag kevés gondoskodással is beéri és a városi szennyezett levegőt is jól tolerálja. Vízigénye közepes. A tavaszi erős visszavágást bőséges virágzással hálálja meg, ugyanis virágait az egyéves hajtások végein hozza.

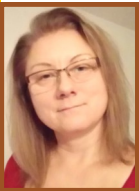
Nagyon kedvelt cserje az angol *kékszakáll* (*Caryopteris cladonensis*), nevével ellentétben Kína és Japán területén őshonos, kb. 1,0-1,5 méter magas, sűrű, szétálló ágú lombhullató cserje. Illatában az eukaliptuszhoz hasonlós, aromás levelei hosszúkásak, lándzsásak, ép szélűek szürkészöldek. Kék vagy lilás-kék virágai nyár végétől októberig folyamatosan és rendkívül bőségesen nyílnak. Ágai sűrűn, ívesen állnak, szoliter növényként is jól mutat. Alkalmas rézsűk beültetésére és sziklakertek növényeként is. Kora tavaszi metszéssel távolítsuk el az elhalt részeket, a zöld vesszőket pedig rövidre vágjuk vissza, dúsabb virágzásért. Betegségekkel, kártevőkkel szemben ellenálló, azonban túl nedves környezetben gyökérrothadás léphet fel.

A *cserjés pimpó* (*Potentilla fruticosa*) szinte az egész északi féltekén elterjedt, igénytelen alacsony víz-igényű növény. 1 méternél ritkán nő magasabbra. Sűrű ágrendszerének köszönhetően talajtakarónak is alkalmas. Ötszirmú, 2-3 cm széles virágai tömegesen nyílnak májustól szeptemberig, sőt esetenként azon túl is. A magasabb fajták színes cserje ágyásokba vagy szoliternek, az alacsonyabbak sziklakertekbe valók. Legismertebb fajtái a nagy sárga virágú Goldfinger és Goldteppich, a fehér színű McKay's White illetve az apró narancssárga virágú Red Ace.

Kazinczy Péter

„Te mindenütt ott vagy ahol nem fizetnek”!

-szokta mondani az egyik szomszédasszonyomnak az édesanyja. Hogy ez dicséret vagy szemrehányás részéről, nem tudhatom. Azonban nagyon szép, hogy ő önzetlenül segít, ha szükség van rá. Az előző lapszámban azt kérdeztem, hol vagytok Kövesdiek? Tudom, hogy nagyon sokan tevékenykednek hozzá hasonlóan Sopronkövesdért. Van, aki valamely civil szervezetben, van, aki az egyháznál, van, aki csak úgy elmegy bevásárolni a szomszéd nénihez, van, aki megvendégeli egy fagyira a gyerekeket és van, aki lenyírja a fűvet kérés nélkül a szomszédja előtt is. Ez a belénk kódolt bizalom és felelősség. Felelősek vagyunk egymásért, segítünk mert megtehetjük és hisszük, hogy ha valami rossz történik velünk valaki biztosan ott lesz és segít! Nekem rengetegen segítettek már életem során és sokaknak sosem lesz alkalmam viszonzni, de ha szükség van rám én is segítek másoknak. Ez nagyfokú önzés a részemről, mivel nekem okoz jó érzést, hogy tehettem valamit valakiért vagy valamilyen ügyért. Számos lehetőség van lakóhelyünkön, hogy valamit tehessünk amire mások nem képesek. Lehet, hogy valaki túl elfoglalt, beteg vagy egyszerűen nincs szakértelme valamihez, ezért másvalaki jószándékára szorul. Sopronkövesd Önkormányzata változatos programokat szervez, hogy az itt lakók megtalálják a számukra érdekeset, kapcsolódhassanak, tovább erősödjenek az emberi kapcsolatok, hagyományok és az újonnan idetelepültek megismerkedhessenek a közösséggel. Magyarország nagyon kevés településén van ilyen gazdag közösségi és kulturális élet, mint nálunk! A segítő kezekre és gondolatokra mindig nagy szükség van a rendezvények megszervezésénél és lebonyolításánál. Ezért szívesen várjuk azokat az „önző” embereket csapatunkba, akik egy kis elégedettség érzésért cserébe áldoznának a szabad idejükből, a tudásukból és a munkájukból a közösségért!

Töltsd a következő évet is hasznosan, szerezz jogosítványt, tanulj nyelvet úgy, hogy egy fillérbe sem kerül!

„Az Új Nemzedék Újratöltve – Széchenyi 2020 program keretében „háromezer fiatal élhet az önkéntes munka lehetőségével egy ötmilliárd forintos pályázati támogatásnak köszönhetően, a szakmai képzés mellett az önkénteseknek a fogadó szervezetek ingyenes nyelvtanfolyamot, illetve autódíszítési képzést biztosítanak. Az önkéntességet vállalkók kipróbálhatják magukat az egészségügyben, a szociális és gyermekvédelemmel foglalkozó szervezeteknél, vagy akár a honvédelem területén.”

A programban részt vevő civil szervezetek listáját az alábbi linken találhatod meg:

<http://www.ujnemzedek.hu/onkentesseg/onkentesseg-ez-a-szuperhasznos-ujdonsag-tetszeni-fog>

Forrás: www.ujnemzedek.hu

Salföldi Kopjások

2019-ben ellátogatnak hozzánk egyik nagyobb rendezvényünk keretében a Salföldi Kopjások.

Hol is található Salföld? Salföld a Káli-medence Balaton felé nyíló kapujában, a Balaton-felvidéki Nemzeti Park szívében helyezkedik el, jelentős geológiai, botanikai és népi építészeti emlékekkel. Salföld igazi tiszta, rendezett, virágos üdülőfaluvá vált. A Balaton-felvidéki Nemzeti Park munkatársai a falu szélén alakították ki az őshonos magyar állatfajtákat bemutató, egész évben látogatható Természetvédelmi Majort, ahol rackajuh, komondor, szürkemarha és bivaly is látható.

Kik a Kopjások? A Salföldi Kopjások huszárcsapat a végvári vitézi élet, és harcmódor bemutatására hivatott. Rendszeres résztvevői felvonulásoknak, harci bemutatóknak és hadijátékoknak.

Ebből az alkalomból készült rövid interjú Raffai Benedekkel, aki idén nyáron részt vett náluk egy táborban, és rengeteg élménnyel gazdagodva tért haza.

Mikor volt a tábor?

Július 15-től 21-ig.

Hol hallottál a táborról?

Két éve a Csobánci várjátékok alkalmával láttam a Salföldi kopjásokat, köztük keresztanyám barátját is. Idén, amikor az egyesület tábort hirdetett, én is jelentkeztem.

Hányan voltak a táborban?

A táborvezető Rácz Kenézzel együtt nyolcan.

Hol található a tábor?

A balaton-felvidéki Salföldön.

Miből állt egy napotok? Milyen programokból, feladatokból?

6 órakor keltünk, ezután lefuttunk a tóhoz fürdeni. Reggeli után kiveztük a lovakat a táborhely melletti dombra. Lepuoltuk és felnyergeltük őket, majd lovaglás következett. Ezután megfőztük magunknak az ebédet. Pihenő, majd a délutáni lovaglás után vívtunk és táncoltunk. A napot vacsorával zártuk.

Milyen új dolgokat tanultál?

Lovaglás, lovak ellátása, kardforgatás, kopjázás.

Miket próbáltál ki?

A sátorban alvást és a természethez közeli életet.

Miben különbözik ez a többi táborról?

Csak fiúk voltunk a szabadban, és magunk gondoskodtunk magunkról. A nomád életmódban és abban, hogy bajtársiasságot tanultunk egymástól. Ezenkívül a táborvezető önállóságra nevelt bennünket.

Mit tudtál meg a kopjások történetéről, múltjáról?

A középkor végvári lovas katonái voltak. Vitézül harcoltak a törökök ellen kopjával és szablyával.

Milyen ruházatuk van és mi a jellegzetessége?

Vörös kabát, vörös csákó darutollal, fehér nadrág, fekete bőrcsizma, fekete nyaksál, szablya és tarsoly. Jellegzetes fegyverük a több, mint két méteres kopja.

Mi tetszett a legjobban a táborban, mi volt a legnagyobb élményed?

Az egész tábor nagyon tetszett, de legjobban a lovas kopjázás.

Csomó Csilla

Csendes Csodák A hála világnapja: szeptember 21.

Egy régi történet szerint a pincér megkérdezte az egyik vendéget, hogy hogy ízlett neki az étel. A vendég azt válaszolta, hogy minden jó volt, de jobb lett volna, ha több kenyeret szolgáltak volna fel. Másnap aztán amikor a férfi visszatért, a pincér megduplázta a kenyéradagot, így a férfi négy szeletet kapott a korábbi kettő helyett – de mégsem volt boldog. Harmadnap a pincér ismét megduplázta a kenyéradagot, mégsem járt sikerrel. A negyedik napon aztán már elhatározta: ha török, ha szakad, elégedett lesz a vendég. Fogott hát egy háromméteres veknit, félbevágta, és azt vitte ki hatalmas mosollyal a vendégnek és kíváncsian várta, mit fog mondani. Miután elfogyasztotta az ételt a vendég, felnézett, és annyit mondott: „Jó, mint mindig. De látom, már megint csak két kenyeret adnak.”

Vajon hányszor fordul elő az emberrel, hogy csak morgolódik, panaszkodik és nem figyel társaira, sőt még magára sem? Rohanó világunk elidegenítette egymástól az embereket... Hányszor vágyunk többre, jobbra? A birtoklási vágyunk mellett elfelejtjük, hogy soha nem leszünk elégedettek a görcsös akarással. Elfáradunk, majd belefáradunk. Örülnünk kellene az életnek. Hálával tekintenünk mindennapjainkra.

Sokszor nem gondolunk arra, hogy a legkisebb dolgokért is ugyanolyan hálásak lehetünk, mint a legnagyobbakért. Érdemes átgondolni az életünket, a mindennapjainkat, venni egy nagy levegőt, és felsorolni, csak úgy magunkban, mi mindent köszönünk az életünknek. A hétköznapi csodákat, amiket legtöbbször természetesnek vesszünk. Azért, mert élünk, mert lélegzünk. Van cipő a lábunkon. A családjunkért. Az odafigyelésért, a törődésért. Milyen sok kedves ember vesz minket körbe, mennyi gondos kéz teszi szebbé az életünket. Ahhoz, hogy őszintén hálásak legyünk azért, ami számunkra megadatott, érdemes nyitott szemmel járnunk a világban, hogy végre ráébredhessünk létezésünk csodájára. A hála világnapján figyelmet érdemelnek azok a sopronkövesdiek, helyiek és messziről jöttek egyaránt, akik idejükből önként és önzetlenül, szeretettel áldoznak másokra. Hálásak lehetünk a Sopronkövesdi Polgárőr Egyesület tagjainak a biztonságért, a Gyermekekért Alapítvány tagjainak, akik gyermekeink iskolai körülményeinek javításán, és minél több felejtetetlen élmény hozzásegítésén fáradoznak.

Köszönetet mondhatunk a Maráz-Gráczol Családsegítő Alapítvány áldozatos munkájáért. Köszönetet érdemelnek a szülők, akik két kezük munkájával, ötleteikkel, és egyéb módon támogatják a különböző gyermekprogramokat, óvodai, iskolai rendezvényeket. Köszönet a vállalkozók, magánszemélyek önzetlen támogatásaiért. Hálával tartozunk a Nyugdíjas Klubnak, mely az egyedül élőknek teremt közösséget. Köszönet a Kövirózsa Kulturális Egyesület minden csoportjának, a népdalkör tagjainak, a citerazenekarainak, a hímző körnek és a néptáncosoknak, hogy hagyományteremtésükkel óvják értékeinket, segítenek megőrizni múltunkat. Köszönet a Repülőmodellező Sportegyesületnek, az Off Road Terepjárós Sportegyesületnek, a Horgászegyesületnek, a Labdarugó klubnak, az alakuló Sopronkövesdi Tenisz Sportegyesületnek, akik minden évben élményekben gazdag pillanatokat szereznek a falu lakosságának.

Köszönjük a Sopronkövesd Fejlődéséért Egyesület munkáját. Köszönettel tartozunk a fotósoknak, kik múltó pillanatainkat emlékebe fűzik. Hálásak lehetünk a Kulturális Örökség Napjain és valamennyi közösségi programon résztvevő minden önkéntes sopronkövesdinek. Köszönet a fafaragó tábor tagjainak, az Agghegyalja Mozaik szerkesztőinek. Köszönet a zarándokoknak, akik kistelepülésünk zarándokkeresztjét viszik szerte a világban. Hála illeti a Fehér Csárdát, a különböző rendezvényeken szeretettel szétosztott ételekért, az önzetlen helybiztosításért. Köszönetet érdemelnek az asszonyok, kik jó szívvel sütnek süteményt a falu népének, faluprogramokra, Szent László napra, különböző egyházi eseményekre. Köszönet, hogy a plébániára ebédet főznek jeles napokkor. Köszönet a plébánia körüli fűnyírásért, hólapátolásért, karbantartásért, a templomtakarítóknak, a virágokért, a szép, rendezett, Isten házáért, a Kisboldogasszony Templomkórusnak, hogy ünnepélyesebbé teszik a szentmiséket. Köszönet az Úrnapi sátorállítóknak, a rózsaszírom gyűjtőknek. Köszönjük az imaórákat, a hittantábort, a helyi Karitászt tevékenységért, a Vöröskeresztnek a véradások megszervezését. Hálával tartozunk a házak előtt lévő emlékhelyek, szobrok gondozásáért, az Agghegyre vezető út melletti Szentháromság-szobor gondozásáért. Köszönet minden elfeledett sírra helyezett virágért. Köszönet minden titokban felajánlott adományért. Köszönet minden sopronkövesdinek, kik jobba tesznek minket.

CSENDES CSODÁK

*Ne várd, hogy a föld meghasadjon,
És tűz nyelje el Sodomát.
A mindennap kicsiny csodái
Nagyobb és titkosabb csodák.*

*Tedd a kezedet a szívedre,
Hallgasd, figyeld, hogy mit dobog,
Ez a finom kis kalapálás
Nem a legcsodásabb dolog?*

*Nézz a sötétkékvégtelemben,
Nézd a kis ezüstpontokat:
Nem csoda-e, hogy árva lelked
Feljűk szárnyat bontogat?*

*Nézd, árnyékok, hogy fut előled,
Hogy nő, hogy törpül el veled.
Nem csoda ez? – s, hogy tükröződni
Látod a vízben az eget?*

*Ne várj nagy dolgot életedben,
Kis hópelyhek az örömök,
Szitáló, halk szírom-csodák.
Rajtuk át Isten szól: jövők.*

Reményik Sándor

A falu kemencéjében kenyeret sütő Cifraszűrésök gondolatait formába öntötte: Galavics- Horváth Gabriella

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy bemutatkozzam, mint Sopronkövesd új plébánosa.

Dr. Pápai Lajos megyéspüspök úr 2004. június 18-án szentelt pappá. Újmiséséként Kapuvárra kaptam kápláni kinevezést, ahonnan elláttuk: Kapuvár, Kapuvár-Házhely, Öntésmajor, Tözeggyármajor, Hövej, Szárföld településeket. Nagy öröm volt a hitoktatás számomra. Alig egy év után püspök úr megkért, hogy legyek Rábaszentmihály plébánosa. Négy település: Rábaszentmihály, Rábacsécsény, Rábaszentmiklós, Bodonhely lelkipásztori ellátása következett, négy évig. Itt megtapasztaltam a kis települések problémáit, az elöregedő falvak sorsát. Ebben a négy évben sikerült befejezni a Bodonhelyi templom felújítását, a Rábacsécsényi templom teljes felújítását elvégezni, statikai problémáit orvosolni. Rábaszentmihály templomának is megújult a tetőzete, tornya és a szentélye. Ezen településeken is fontos volt az ifjúsággal való foglalkozás.

2009-ben Dr. Pápai Lajos püspök úr Agyagosszergény plébánosává nevezett ki, ahol kilenc évet töltöttem. Elmondhatom, hogy eddigi papi életem legszebb kilenc éve volt. A szükség és helyzet úgy hozta, hogy Agyagosszergény mellett más és más településeket bízott rám püspök úr. Sarród, Fertőújlak, Nyárliget, Fertőendréd, Röjtökmuzsaj, Ebergőc. Azt gondolom, hogy a hívek összefogásával és segítségével minden településen sikerült valami maradandót alkotni.

Fő feladatomnak a fiatalok és idősek lelki gondozását tekintetem. Éppen ezért, mindig vállaltam a hitoktatás feladatát. Szívesen mentem az elsőpenteke betegekhez. Öröm volt számomra a ministránsokkal eltöltött idő, vagy nyáron az fiatalokkal töltött egyhetes Szent László tábor.

2018. augusztus 1-től Sopronkövesd és Nagycenk az új feladat. Itt is szeretném, ha élőbbé válna a közösség. Várom az iskolásokat oltárszolgálatra. Remélem, hogy sikerül úgy kialakítani az órarendet, hogy én is tudjak néhány órában tanítani. Szeretném a rózsafűzér társulatot újra szervezni. Örömléne, ha tudnánk közösen messzebbi tájakra is elzarándokolni.

Bízom benne, hogy az Önkormányzattal és civil szervezetekkel sikerül jó kapcsolatot kialakítani. A feladatunk közös a helyi közösséget, embereket szolgálni. A munkánkhoz pedig Isten áldását és segítségét kérem.

El kell mondanom, hogy Sopronkövesdhez kapcsolódó emlékem Bindes Pál atya jubileumi szentmiséjéhez kötődik. A győri székesegyházban mondta jubileumi hálaadó szentmiséjét, ahol ministráltam. A prédikációjában felelevenítette lelkipásztori éveit. Mélyen megmaradt bennem a mondat: "Amikor kövesden voltam, felújítottam a temető kerítését, olyan szép lett, hogy abban a temetőben öröm hallottnak lenni". Akkor nem is gondoltam volna, hogy egyszer ennek a településnek leszek a plébánosa. Örömmel jöttem és örömmel végzem a rám bízott feladatot, bízva abban, hogy minden Isten nagyobb dicsőségére és a lelkek javára történik. Ehhez kérem minden sopronkövesdi segítségét és támogatását.

Szarka Gábor, plébános

Szent László ünnepe Sopronkövesden

2018. június 24-én, vasárnap került sor az Agg-hegyi Szt. László kápolnánál a hagyományos ünnepi búcsúi szentmise és agapé megtartására. A sopronkövesdi és környékbeli zarándokok a templomtól gyalog, énekelve és imádkozva vonultak ki a koteci kápolnához. Az ünnepi szentmisét Bognár István püspöki irodaigazgató atya, a győri bazilika plébánosa tartotta. Szentbeszédében Szent László király erős akaratát, jellemét, példamutatását Keresztelő Szent Jánoséval, a nap

szentjével állította párhuzamba. István atya arra buzdította a híveket, hogy ezen ünnepek alkalmával nyerjenek erőt magyarságuk és hitük megtartására és vallásos hagyományaik további őrzésére. A szentmisét követően István atya megáldotta Kottrik Zoltán újragondolt Szent László szobrát, amely az idei évben került felállításra a kápolna mellé. A búcsú keretében a híveket az egyházközség vadgulyással vendégelte meg. Köszönjük a Jóistennek, hogy együtt ünnepelhettünk e szép nyári napon!

dr. Barkó Péter
PTT alelnök

09.14. Péntek

Táncház a Cifraszűr Néptáncsoporttal - Fehér Csárda, 18 óra

KÖN nyitó táncház a Cifraszűrrel a Fehér csárda pajtájában szept 14-én! Egész este muzsikál a Pósa zenekar, a legutóbbi Fölszállott a páva kategória győztese! 18:00 órától már megszokott módon a gyermekeket várjuk, 20 órától tánctanítással egybekötött felnőtt multság veszi kezdetét. Várunk mindenkit szeretettel!

Ómagyar Hagyomány - Életfa, Lurkó liget szombat-vasárnap, 10-18 óráig

Betekintést kap a honfoglalás kori ómagyar kultúráról, életmódról. Jurt állítás; Jurt ismeretése, bemutatása; Honfoglalás kor kultúráját idéző kiállítás; Honfoglalás kori női, férfi viselet szemléltetése, ismertetése; Harci eszközök, fegyverzet ismertetése; A magyar íj, öszszetett visszacsapó íj bemutatása; Közönség oktatás melletti íjásztatása; Kelevéz hajítás; Harci eszközök oktatás melletti kipróbálására; Tudáspróbán való megmértetés; Jurt bon-tatása; Nevezéses hagyományörző íjászverseny; Eredményhirdetés; Díjkiosztás.

Kutyás bemutató - Piac tér, 9 óra

Kutyaiskolánk, a Tornado Kutya Sport Klub 2014-ben nyitotta meg kapu-ját Kópházán. Iskolánkban alapengedelmis foglalkozást tartunk kis és nagy kutyáknak egyaránt, illetve 2 kutyasporttal ismerkedhetnek meg az érdeklődők, az agilityvel és a flyballal, amiket versenyszinten is üzünk. Ha szeretnél te is a csapatunk tagja lenni gyere és sportolj együtt kedvenceddel. A kb. 1 órás agility és ügyességi bemutató végén mindenki kipróbálhatja a kutyusokkal a bemutatott trükköket.

Nyugati Vármegye Vitézló Rendje Hagyományörző Egyesület bemutatója - Játsszótér mögött, 11 óra

Egyesületünk hitvallása a magyar történelem felelevenítése, Magyarország lovas- és harci kultúrájának bemutatása. Törekszünk arra, hogy a ruhák, fegyverek és lószerszámok az általunk képviselt kort fel-idézzék. Bemutatóink rengeteg előkészületet és felkészülést igényelnek. A sikeresség érdekében elen-gedhetetlen a lovakkal kiépített teljes bizalom és a háttérmunka összehangoltsága. Reméljük igyeke-zünk minél több kíváncsi szemre talál és kivívjuk tetszésüket és elégedettségüket. Dicsőség a magyar történelemnek!

Tisztelettel: Németh Zsolt
a hagyományörző Egyesület elnöke

Almagránát - A teremtés története, utcaszínházi produkció - Piac tér, 14:30

A bibliai teremtéstörténetet olyan eszközökkel mutatja be, amelyek a színház legere-dendőbb formáit idézik meg. Valódi közösségi élmény generálására teszünk tehát kí-sérletet, hiszen ebben a „Nyitott Tér”-ben megvalósuló előadásban a nézők nem csak „néznek”, hanem időnként velünk együtt játszanak, táncolnak, vagy keltenek életre színpadképeket. Előadásunk igazi kultúrcemege is, hiszen a keresztény motívumrend-szer, a magyar archaikus népi imádságok szövegvilága, illetve eredeti héber szövegek éppúgy részei az előadásnak, mint a keleti színházi tradíciókból merítő mozdulatrend-szer, a klezmer zenék, yiddish táncok, vagy a riói jelmezek és maszkok. Az előadás korhatár nélküli, majdnem egy órányi felejthetetlen közös élményt ad szabadtéren és nagyobb belső terekben egyaránt.

/Eső esetén elmarad! /

„Szeretnék néha visszajönni még...” - Önkormányzat - 17:30 (egyzetetés alatt)

Molnár Zoltán színművész önálló estje

Menni, mindent itt hagyni, vagy maradni? Honvágy a szülőföld után, sokakat érintő téma - verses összeállítás válogatás Ady Endre, Juhász Gyula, Jung Károly, Reményik Sándor, Szilágyi Domokos és mások műveiből.

Szombat – 09.15.

Programajánló

Vazul vére akusztikus koncert - Piaci sátor, 19 óra

"A Vazul Vére történelmi rock trilógia dalaiból összeállított örömenélés a nagyszínpadi műből ismert énekesek részvételével, akusztikus klubkoncert formában." 5-6 énekes élő hangszerekkel akusztikus hangszerelésben adja elő a rockopera dalait háttérvetítéssel kiegészítve, visszaadhatatlan hangulatot teremtve.

Szombat – 09.15.

Majsai Gábor koncert - Piaci sátor, 21óra

Majsai Gábor kétszeres aranylemez, Emerton díjas előadó, nagyzenekari jazz estek sztárvendége az utóbbi években a swing műfaj nagykövetévé lépett elő. Úgy gondoljuk az Öreg járgány szivatóval indul című dalának köszönhetően ismerte meg az ország. 2007-ben Swing, swing, swing lemezével, 2010-ben Swing és Boogie című lemezével vált híressé. „A zene világában nincs olyan, hogy idő. Csak jó produkció van, ami időtálló.”

A Veszényi Dalkör - Katonadalok és mai dallamok, Piaci sátor –16 óra

A Veszényi Férfi Dalkör és zenekara 2005 november 25.-én alakult 18 fő énekkari és 5 fő zenekari taggal. Állandó szereplői vagyunk a környék adventi, karácsonyi és nagyböjti ünnepségeinek is. Megalakulásunk óta 2 CD-t jelentettünk meg a dalkör legnépszerűbb dalaiból. Működésünket a helyi és megyei önkormányzat többször támogatta.

Vasárnap – 09.16.

Forgács Gábor - magyar színész, humorista, szinkronszínész - Piaci sátor, 17 óra

A gimnáziumi érettségi után tűnt fel 1972-ben a Magyar Televízió Ki mit tud? című vetélkedőjében egy jódliszámmal. 1972-től előadóművész. 1975–1977 között a Békés Megyei Jókai Színházban szerepelt, kezdetben segédszínészként. 1977 óta a Vidám Színpad tagja. Elsősorban vígjátékokban lép fel, a Magyar Televízióban és az RTL Klub-on főként kabarekban és szórakoztató műsorokban látható. De a hangja hallható az animációs rajzfilmekben, sorozatokban és filmekben. Elismerések: Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt (1997) Önálló estje: Humorforgácsok (1985). Megjelent önálló CD-je is, A „Füstifecskék“ előadója.

Hangölelés és Tücsökmantra - Kotecs, 19 óra

Tücsökmantra - meditatív koncert felnőtteknek, magyar mantrák, közös dalolás örömről, szerelemről, szabadságról

Hangölelés, Szeretetre HANGolva - hegedűs, gitáros, tündérdobos, meditatív hangfürdő, tibeti hangtálakkal, gyógyító magyar mantrákkal, a közös dalolás örömeivel

Ingyenes közlekedés a rendezvény idején:

Sopronkövesd sütije 2018-ban

2018. augusztus 18-án rendeztük meg a 3. süti viadalt településünkön. 23 indulóval vágtunk neki a versenynek. A 3 fős zsűriben köszönthettük Bernáthné Rózsás Ildikót, Földesi Jánost és Paulisz Mariánt Alsóbodok polgármesterét. Köszönjük nekik is és a verseny indulóinak a lelkesedést. Az első 3 helyezett elutazhat a Vajdasági Tóthfalu 2019-es Nemzetközi rózsá- és virágfesztiváljára: Virágh Imréné, Kozma Györgyi és Raffainé Biró Veronika. A süti recepteket a jövő évi naptár oldalain, valamint egy külön süteményes kiadványban is láthatják a későbbiekben.

Gratulálunk a győztes sütihez Virágh Imréné, Kati néninek!

Kócos pogácsa

Hozzávalók:

- 50 dkg liszt
- 30 dkg Ráma
- 2 dkg élesztő elmorzsolva
- 1 kiskanál sütőpor
- 1 tojás sárgája
- 1 ek. rum
- 2 dl tejföl
- 1 tk. só

Töltelék:

- 15 dkg Ráma
- 2 Olympia sajt (valamilyen tömlős, natur sajt,)
- kevés só

A tésztához valókat összedolgozzuk, folpackban egy éjszakát a hűtőben hagyjuk pihenni (de minimum 3 órát). Kb. 2cm vastagra kinyújtjuk, a tetejét késéssel kicsit bekockázzuk (megütögetjük), megkenjük tojás fehérjével, reszelt sajttal meghintjük + kicsi szezámmaggal. Kiszagatjuk, sütjük míg a teteje szépen megpirul.

Töltelékhez valókat kézi robotgéppel kikeverjük – a pogácsákat félbevágjuk, mindegyiket egyenként vékonyan megtöltjük, összeragasztjuk, az oldalukat is megkenjük, de csak annyira, hogy a reszelt sajt rátapadjon körbe, ettől lesz kócos.

Jó étvágyat kívánok!

Alkotóház terem bérlés:

fél napra : 6000 Ft

egy napra: 12000 Ft

Ajánljuk családi rendezvényekre, baráti összejövetelekre

Érdeklődni: Ambrus - Rácz Ramónánál.

Telefonszám: 0630/473-8248

Nem tudja vendégeit hol elszállásolni?

Gondoljon az Alkotóházra!

Érdeklődni: Ambrus - Rácz Ramónánál.

Telefonszám: 0630/473-8248

Főszerkesztő: Ambrus - Rácz Ramóna, Raffainé Biró Veronika (e-mail: koveshermesz@gmail.com)

Szerkesztők: dr. Barkó Péter, Bellák Ödön, Berec Katinka, Csomó Csilla, Fülöp Zoltán, Galavics- Horváth Gabriella, Grégerné Bors Éva, Győri Edit, Kazinczy Péter, Kelemen Dávid, Lakatos Barbara, Mihóczy László, Nagyné Kun Zsuzsanna, Schweitzer Kornél, Szarka Gábor, Szűcsné Keresztény Éva, Talhammer Anna, Tóth Zsuzsanna, Vargáné Bánfi Tünde, Virágh Imréné

Fotók: Címlap: Őri Zsolt, szerkesztői fotók **Nyomda:** Rábaközi Nyomda

Kiadja és terjeszti: Sopronkövesd Község Önkormányzata, 9483 Sopronkövesd, Kossuth Lajos utca 77.

Tel: 06 99/536-000, Facebook: Sopronkövesd Hivatalos Oldala, e-mail: polgarmester@sopronkovesd.t-online.hu

